

„Meșteșugul meșteșugurilor și știința științelor este aceea de a educa bine pe om, ființa cea mai deosebită și totodată complexă.”

Sf. Grigorie de Nazianz

Despre nevoia de a începe educația din fragedă pruncie

În vremurile de demult *un duhovnic*, care se distingea prin sfințenia vieții, *i-a dat următoarea poruncă unei mame* care se plângea că fiul ei nu o mai ascultă: *“Scoate din rădăcină acest copac”*, și i-a arătat un copăcel tânăr care apucase însă să prindă rădăcini foarte puternice și adânci. Mama încercă să scoată copacul însă, cu toate eforturile depuse, nu reuși. *“Părinte, ceea ce mi-ați cerut este cu neputință”*. Atunci părintele i-a arătat un alt copăcel cu mult mai mic, pe care mama reuși să-l smulgă fără greutate, din prima încercare.

Făcând o legătură între povestirea aceasta și educația copiilor, am putea spune că părinții rămân aproape neputincioși în a schimba comportamentul copiilor mai mari, dacă nu au început să se ocupe de educația lor din cea mai fragedă pruncie.

Despre copilul Iisus, în vârstă de doisprezece ani, aflăm că mergea cu părinții săi să se închine la templul din Ierusalim și că le era supus. El „...sporea cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul...”

(Luca II, 40,51-52). Acesta

este modelul pe care trebuie să-L urmeze fiecare copil. Pe Acesta trebuie să-L imite. Se întâmplă asta în zilele noastre?

Dezvoltarea trupească are loc repede și continuu. Copilul începe să vorbească, să gândească, să deosebească binele de rău, să capete noțiuni despre Dumnezeu și lume, iar părinții ar trebui să urmărească atent evoluția morală a acestuia.

De multe ori însă, fiind orbiți de iubire față de copii, părinții

sunt nepăsători față de educația religioasă și morală a acestora. Abia când observă că „puiul” sau „îngerășul” lor a devenit un copil rău, mofturos, egoist, încăpățânat sau lacom li se deschid ochii și hotărăsc să înceapă educarea lui. Însă, “copăcelul” a crescut!

Nu există nici o scuză pentru părinții care nu și-au educat bine copiii. După cum un agricultor smulge buruienile pentru a nu fi înăbușite plantele semănate, sau un pomicultor curăță lăstarii uscați sau neroditori, la fel și părinții trebuie să curețe inimile copiilor de „buruienile” și apucăturile care-i înăbușă starea sufletească. Educația însă nu constă numai în a combate pornirile rele ale copilului, ci și în a-l obișnui de mic să săvârșească binele.

Părinții care spun că e greu să educi de mic un copil sau că e încă prea devreme, nu sunt interesați de acest aspect, fiind lipsiți de responsabilitate. Ei vor da răspuns în fața lui Dumnezeu și vor fi aspru pedepsiți pentru această nepăsare. De asemenea e bine de știut că un copil bine educat din punct de vedere religios este în stare să-și dea viața pentru credință. În Viețile Sfinților găsim destule exemple de copii care au ajuns sfinți, cultivând virtuți ca bunătatea, cinstea, ascultarea, mila, iar unii dintre ei au fost chiar martiri (Sfânta Muceniță Filoteea, Sfântul Fanurie, Sfinții Martiri Brâncoveni - copiii ascultători ai Domnitorului Constantin Brâncoveanu).

Sfânta Scriptură ne învață că dacă un om a îndrăgit din copilărie binele nu se va abate de la el până la bătrânețe, iar înțelepciunea populară spune: „cum e în leagăn așa e și în mormânt”. Așadar, dragi părinți încercați să vă educați copiii încă din primele clipe ale vieții, având în minte și îndemnul poetului Vasile Militaru:

*Pe copil să-l ții în frâu
De vrei, OM, la toți să placă
Nu lăsa orice să-ngâne,
Nu-l lăsa orice să facă,
Nu-l lăsa după plăcere
Unde vrea el să se ducă:
Din același lemn se scoate
Ori icoană, ori măciucă.*

Prof. Morar Daniela
Școala „Dimitrie Onciu” - Straja